

[Aksel Larsen.]

tige Oplysninger, saa kan man ikke forvente, at vi skal medvirke til Gennemførelsen af dette Laan, og hvis Forholdene ikke under Behandlingen af Sagen skulde forandre sig, saa vil vi afholde os fra at stemme, naar Forslaget kommer til Afstemning.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet af langt den overvejende Del af det høje Folketing.

De ærede Medlemmer Hr. Himmelstrup og Hr. Korsgaard mente, at Lovforslaget var Udtryk for en ændret Politik med Hensyn til Spørgsmaalet om Optagelse af Laan i Udlandet. Det kan jeg ikke erkende, og det er ikke Tilfældet. Om man i en given Situation skal optage Laan i Udlandet eller i Indlandet, maa bero paa de Forhold, som foreligger paa det paagældende Tidspunkt, og det er ikke fra denne Regerings Side, hverken af mig eller af tidligere Finansministre, fastslaaet, at man ikke, naar Situationen opfordrer dertil, skulde søge Laan i Udlandet. Det er ikke længere siden end 1936, at den danske Stat optog et nyt Laan paa 40 Mill. Kr. i Sverige, og jeg ved ikke af, at jeg har givet Udtryk for nogen Modstand mod udenlandske Laan inden for rimelige Grænser.

Det er rigtigt, at man med Hensyn til udenlandske Laan bør gaa frem med Varsomhed. I det lange Løb betyder det, at vi belaster vor Økonomi med Renter og Afdrag, hvilket atter betyder, at vi har saa meget mindre at købe for i Udlandet, idet vi maa bruge en Del af de Penge, vi tjener ind fra Udlandet, til Betaling af Renter og Afdrag, og det kan naturligvis, ikke mindst i en Situation, hvor Valutaforholdene er, som de er, hvor vi arbejder med en bunden Økonomi, opfordre til at gaa frem med Varsomhed. Det var vist det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der talte om, at man havde forhindret Kommuner i at faa billige Penge i Udlandet. Forholdet er jo det, at der i Foraaret blev optaget et københavnsk Laan i Holland, og i Betragtning af den Begrænsning, jeg mener der bør være med Hensyn til Laan i Udlandet, vilde det næppe have været rigtigt at gaa videre, end sket er. Jeg tror nu i det hele taget, man gør sig overdrevne Forestillinger om de Muligheder, der er for Optagelse af Laan i Udlandet, for Hjemførelse af Laan fra Udlandet baade til offentlige Formaal og ikke mindst til private Formaal. Der tales jo i forskellige Kredse meget om, hvor let det er at hente Penge hjem fra Udlandet,

men Forholdet er sikkert i al Almindelighed det, at der ingen reelle Laanemuligheder staaer bagved, hvad der tales om. Det er hjemlige Agenter, som ønsker at gøre en Forretning, men som ikke har Penge til Raadighed. I øvrigt er der jo i nogen Grad givet Tilladelse ogsaa til private Virksomheder til at føre Laan ind fra Udlandet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte, om jeg kunde sige noget om, hvorfor man ikke gik til et større Laan i Sverige, hvorfor man ikke tog samtlige 60 Mill. Kr. derovre. Jeg kan dertil sige, at for det første vilde jeg i sig selv finde det betænkeligt at gaa til saa stort et Laan, men det har i øvrigt ogsaa ligget saadan under de Forhandlinger, der er ført om dette Laan, at man har ment, at det var det passende Beløb, man ved denne Lejlighed kunde laane i Sverige. Og herhjemme vilde det næppe være rigtigt at gaa længere i Øjeblikket end til denne Forlængelse af det nuværende Laan, som der jo har været den Ejendommelighed ved, at det ikke har været i Omløb, det har ikke været ude paa Markedet. Skulde man ind paa noget længere Laan herhjemme, vilde det sikkert blive under den Form, at der skete et Udbud paa Obligationsmarkedet, og det har jeg ikke anset for hensigtsmæssigt i Øjeblikket.

Naar det ærede Medlem mener, at det, at vi ikke har den samme Rentefod her, som man har det i visse Lande med meget stor Pengerigelighed, skyldes Regeringens økonomiske Politik, ja, saa er det jo Ting, vi er vant til at høre om alt, hvad der sker i dette Land, som man ikke er tilfreds med, men det er nu engang ikke Regeringen, der har bestemt Landets økonomiske Struktur; Landets økonomiske Vilkaar er af den Beskaffenhed, at vi ikke har de samme Indtjeningsmuligheder og de samme Muligheder for at tilvejebringe Pengerigelighed, som man har det i Sverige og en Del andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard stillede det Spørgsmaal til mig, hvordan man vilde forholde sig med Hensyn til den Kursgevinst, der her er Tale om. Jeg indskyder, at det ærede Medlem regnede med hele Kursforskellen som ekstra Gevinst, men der er jo allerede gjort opmærksom paa, at der gaar et Beløb fra, fordi Laanet ikke afregnes til 100, men til 98. Men i øvrigt er det naturligvis rigtigt, at der her foreligger et Spørgsmaal, og det er ogsaa rigtigt, at da vi optog det sidste Laan i Sverige, gik man frem paa den Maade, at man overførte det Beløb til Formuen, tror jeg da, som Kursforskellen androg. Nu er Spørgsmaalet